

Știri și Reportajii

După „săptămâna hockeyului”,
„săptămâna boxului”

Matchul PETRESCU - ȘERBANESCU

Centrul atenției generale a sportivilor
bucureșteni

După frumoasa „săptămână a hockeyului”, în care reprezentanții a trei națiuni și-au încercat eroarele, atenția maselor sportive s-a deplasat asupra marelui eveniment pugilistic de la sfârșitul ei: matchul care va pune față în față pe Ilie Petrescu și Vasile Șerbanescu, în joc fiind titlul național la toate categoriile.

Spre deosebire de ciocnirile anterioare, întâlnirea de Sâmbătă seara, dintre acești doi titani ai ringului românesc, e înedită prin faptul că nu se mai poate declara match nul, deoarece titlul fiind vacant, victoria va fi acordată unuia dintre combatanți, oricât de infim va fi avantajul acestuia.

Mulți cunosători ai sportului cu mânuși, însă, susțin că nimeni nu se va afla în dubiu asupra celui ce merită victoria, deoarece matchul se va termina înainte de limită.

În privința numirii celui ce va câștiga în acest mod rapid, însă, tabăra cunoscătorilor se împarte în două.

Unii cu Ilie, alții cu Vasile.

Cari au dreptate, însă, e greu de precizat.

Petrescu se prezintă în ring, după o strălucită victorie, asupra lui Ivan Virag, campionul Jugoslaviei la toate categoriile.

Șerbanescu n'a mai boxat după înfrângerea de la Berlin, dar în tot acest timp a fost animat de o singură dorință: aceea de a se reabilita în fața admiratorilor săi. Și sigură ocazie de a face acest lucru, o are Sâmbătă seara. O înfrângere din partea lui Petrescu, iar închiderea completă a drumurilor carierei.

UN PROGRAM EXCEPȚIONAL

În dorința de a da o amploare deosebită, înnoșării pugilistice pe anul în curs, Directoratul de Box — organizatorul reuniunii de la „Milea” — a ales un program indigen care va prilejui apariția în ring a cinci pugiliști tineri — debutanți în rândurile breslașilor — și a cinci pugiliști din vechia gardă, cari vor încerca să se impună în fața tineretului.

Un program care va satisface și cele mai exigente gusturi și care în formă definitivă are următoarea înfățișare:

M. Gaspar — C. Dumitrescu.
I. Chiriac — V. Voinescu.
L. Sângheorghie — Vasile Stoian.
Gh. Niculescu — D. Iordănescu.
Gh. Georgescu — Vasile Pană.
6 reprize a 3 minute.
Vasile Șerbanescu — Ilie Petrescu.

12 reprize a 3 minute, pentru campionatul României la toate categoriile.

BRAD L învîingător

VIENNA, 19. — Astăzi s'a disputat campionatul de ski-coborîre al Ostmărkului, la care, — așa cum era

BRAD L

de așteptat, au participat cei mai buni skiori ai Gaului, printre cari Bradl și Berauer.

Cele două sărituri s'au terminat în favoarea lui Bradl, care a sărit 65,50 și 70 metri.

Al doilea sa clasat Berauer, cu 61 și 65 metri.

Deși învins, Berauer a fost declarat campion al Ostmărkului, având, în concursurile precedente, sărituri superioare acelor ale lui Bradl.

resc fericirea, sau mai bine zis, comoditatea mea sufletească. Dar prin aceasta eu nu sunt un camarad, ci, dimpotrivă, un foarte bun și egoist negustor, care cumpără marfă bună și scumpe pe bani răi și pușini.

Camarad adevărat este numai acela care dă o parte sau chiar tot din preapuinț sa, acela care din nefericirea lui caută și reușește să facă fericirea aproapelui.

Exemple de o atât de înălțătoare poziție etică nu găsim, așa cum spunem mai înainte, decât în lumea tristă și nefericită a războaielor, unde omul se poate deslipe de tot ce este animalic întrușul, pentru a se dedica vieții care se confundă granița fărâ sale, să trăiască numai prin sămburele de diavol pe care i l-au dăruit cerurile.

Totuși această camaraderie — cu profunzimi umane care se apropie de suprema jertfă a Fiului lui Dumnezeu — are o latură care o face mai puțin universală. În fațete de arme, omul are puțin timp — de altfel legea războiului i-o interzice — să vadă și în cel contra căruia luptă, un camarad.

Lupta este pe viață și pe moarte, se duce pentru viața patriei mele și pentru moartea celor cari mi-o dăruiesc și puțin mă interesează dacă în rândurile dușmanilor se găsește cineva drag. Îi pot deplănge moartea mai târziu, dar în luptă n'am timp. Din contră, îl urăsc pe cel care din luptă și din înfrângere în bătaia puștii mele, drag, chiar dacă înima mi se frânge. Când îmi apăr patria, camarad îmi este numai cel de lângă mine, care arde de același ideal.

de-așea dragoste vitează față de glia străbună și de neamul meu neocodit.

Lupta aceasta ireductibilă din vremurile grele de război își are corespondența sa nobilă pentru omenirea de pace. Pojarurile care după victorie ulyă că pectoria lor însemnă înfrângerea altora, că aceștia stau la pândă pentru a se răzbuna și a câștiga ce au pierdut, sau popoarele care după înfrângere se resemnează cu un trair rușinos și biesnic, nu merită să trăiască. Neamurile cari vor să scrie pagini frumoase în istoria umanității sunt dătoare să stea într-un permanent antrenament sufletec și trupe, să-și amintească zi și noapte că a trăi însemnează a lupta.

Pentru omenirea de pace, sportul asigură acest antrenament, această luptă necontenită de a da neamului cele mai bune condiții pentru a-și apăra viața și onoarea când va trebui.

Înfele prin această opțiă, sportul scapă dintr-o dată de întregul cortegiu de slăbiciuni, care au îngăduit unora și altora să-l ponească.

În statul național-legionar nu se va mai face sport pentru bani. Nu se va mai face nici măcar „sport pentru sport”, adică pentru mulțumirea unora și distracția altora, ci se va face sport pentru Neam.

Conștient de încrederea pe care Neamul i-o dă prin definiție, tânărul va căuta prin toate mijloacele să se pregătească pentru a corespunde acestei încredere. Alături de legea strămoșilor, care-l legea cu lanțuri nevăzute de tot ce-a fost mare în trecutul neamului, alături de familia care-l înfășie puternic în realitățile de azi și de mâine ale românismului, tânărul va găsi sportul legionar, care-l va înfășia trupul și va pregăti sufletul pentru luptele din viitor.

Aici tânărul se va găsi între camarazi și numai între camarazi. Și el care luptă alături de el și cel împotriva căruia se străduiește, are același fel: patria, neamul.

Camaraderia în sport, deci, se așază pe ideea temelii. Camarad îmi este și prietenul și adversarul sportiv. Față de primul nu pot să fiu prea iertător, după cum față de al doilea nu pot să fiu un

Concursurile de ski ale tineretului, dela

Predeal, au obținut un frumos succes

Un important număr de concurenți

PREDEAL 19 (prin telefon). — Astăzi după amiază s'au desfășurat pe terenul dela Veste, concursurile de ski ale tineretului, în organizarea Școlii Directoratului Munte.

Intreerile au obținut un succes desăvârșit, din punct de vedere sportiv și moral.

Numărul concurenților, la toate probele, a fost suficient de mare și ceea ce e mai încurcător, aproape toți s'au prezentat admirabil pregătiți.

Au fost șase întreceri, pe categorii de vârstă.

Numărul spectatorilor a fost deosebit de mare, deosebit de important, iar zăpada admirabilă.

Iată acum rezultatele tehnice:

CATEG. 6-8 ANI
Coborâre: 7 concurenți
1. Pană Ion 28, sec.

2. Ionescu Valeriu 30 sec.
3. Bangală Vasile 33 sec.

CATEGORIA 8-10 ANI

Coborâre: 7 concurenți

1. Grigoriu I. Dorin 29, 4/10 sec.

2. Frățilă Const. 32 sec.

3. Ignat Ion 32 sec.

CATEGORIA 10-13 ANI

Slalom: 10 concurenți

1. Măgureanu N-lae 41 sec.

2. Ciobotaru Const. 49 sec.

3. Toncea Gh. 55 sec.

CATEGORIA 13-16 ANI

Slalom: 13 concurenți

1. Niță M. Ștefan 43 sec.

2. Lepădatu Florea 48 sec.

3. Măneru N-lae 48, 4/10 sec.

CATEGORIA 16-18 ANI

Fond 6 km.: 8 concurenți

1. Kosty Ion 29 min. 30 sec.

2. Ionescu Const. 30 min. 12 sec.

Camaraderia în sport

(Continuare din pag. 1-a)

îngelător. Fiindcă și într-un caz și în celălalt, protejat pe nedrept sau înșelat cu rea credință nu va fi individul, ci însuși Neamul, care are dreptul să știe oricând cine este mai bun dintre fiii săi, cine s'a pregătit mai bine pentru oremurile de vitejie care ne așteaptă.

Văzută astfel, camaraderia se înalță ca primă vîrtule a spiritului. Acesta trebuie să fie tot atât de drept, tot atât de iubitor, tot atât de cinstit față de adversarul cât și față de prietenul sportiv, care-i sunt în egală măsură camarazi.

Nu mă interesează dacă tu ești în alt club. Este normal să fie așa, fiindcă nici n'am încăpea cu toți, sute de milioane căi suntem, într-unul singur.

Doresc din toată inima ca toți să fim, până în cele din urmă, la fel de pregătiți. Dar nu de supăra dacă fin cu eu și prietenii mei, clubul meu, să ne pregătim mai repede, adică dacă la întrecerea de astăzi eu vreau să le înving.

După cum nici eu, la rândul meu, nu mă voi supăra pe tine dacă mă vei învinge. Voi fi doar amărît că tu al fost mai harnic decât mine și-mi voi răgădui să mă îndrept pentru binele Neamului, căruia i-am înșelat pentru o clipă încrederea.

Dar ca să putem da acest permanent examen în fața Neamului, pe care îl văd reprezentat prin publicul din tribune, care nu va mai veni numai să se amuze, să înjure sau să aplaude, noi amândoi, camarade, și camarazii tăi și-ai mei, trebuie să fim cinști unul față de celălalt, să fim în toată puterea cuodnului camarazi: mie să-mi fie dragă munca ta, după cum tu mi trebuie să-mi îndrăgești străduințele de fiecare zi, fiindcă amândoi îi împreună cu noi, toți sportivii din țara noastră, muncim pentru viitorul mândru și eric al Neamului, pentru România Legionară.

Deaceia dacă vreunul din echipa mea sau din clubul meu te va „înșela sau te va lovi în mod laș, el nu-mi va mai fi camarad și mă voi simți mai aproape sufletește de tine, decât de el, fiindcă el a trădat cauza pentru care muncim cu toți, în timp ce tu ai fost un luptător cinstit, neînfricat, viteaz și cu inima deschisă, așa cum a orul Căpitănel să fie toți legionarii Lui.

Iar dacă eu fin mai mult la camarazii mei de club, o fac fiindcă cunosc mai bine, fiindcă am crescut împreună, fiindcă ne-am bucurat și ne-am tristit la aceleași biruinți și de aceleași înfrângeri. În lupte cinșite și drepte însă, ne vom cunoaște mai bine, ne vom îndrăgii, vom fi camarazi în toată puterea cuodnului.

Iar mai târziu vom face parte cu toți din același club, din armata fărâ, când vom juca aceeași partidă, când vom dori și vom cuceri aceeași biruință pentru neam, pentru România Legionară.

Să nu te întristezi dacă rezultatele muncii tale întârzie. Practica sportului nu este focmă atât de ușoară cum cred unii. Și nici să nu pizmuești pe cel mai tare decât tine, după cum nici pe cel mai slab să nu-l iei în răs. Aceasta nu este o faptă de camarad, de legionar.

În antrenamentul tău de fiecare zi să nu urmărești rezultatul imediat. Aceasta o fac aceia cari n'au înțeles nimic din rostul sportului. Și nici să n'ai permanent în minte că trebuie să-l învingi pe celare sau pe celare adversar, care tot camarad îți este.

Sportul trebuie să-și fixeze idealul pe care o să-l ajungă, în raport cu puterile lui. Numai așa dă dovadă că nu este înșelător, că nu este un înșelător.

Sportul trebuie să-și fixeze idealul pe care o să-l ajungă, în raport cu puterile lui. Numai așa dă dovadă că nu este înșelător, că nu este un înșelător.

Sportul trebuie să-și fixeze idealul pe care o să-l ajungă, în raport cu puterile lui. Numai așa dă dovadă că nu este înșelător, că nu este un înșelător.

Sportul trebuie să-și fixeze idealul pe care o să-l ajungă, în raport cu puterile lui. Numai așa dă dovadă că nu este înșelător, că nu este un înșelător.

Sportul trebuie să-și fixeze idealul pe care o să-l ajungă, în raport cu puterile lui. Numai așa dă dovadă că nu este înșelător, că nu este un înșelător.

Sportul trebuie să-și fixeze idealul pe care o să-l ajungă, în raport cu puterile lui. Numai așa dă dovadă că nu este înșelător, că nu este un înșelător.

Sportul trebuie să-și fixeze idealul pe care o să-l ajungă, în raport cu puterile lui. Numai așa dă dovadă că nu este înșelător, că nu este un înșelător.

Sportul trebuie să-și fixeze idealul pe care o să-l ajungă, în raport cu puterile lui. Numai așa dă dovadă că nu este înșelător, că nu este un înșelător.

Sportul trebuie să-și fixeze idealul pe care o să-l ajungă, în raport cu puterile lui. Numai așa dă dovadă că nu este înșelător, că nu este un înșelător.

Sportul trebuie să-și fixeze idealul pe care o să-l ajungă, în raport cu puterile lui. Numai așa dă dovadă că nu este înșelător, că nu este un înșelător.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Sportul, prin simțul camaraderiei pe care îl sâdese în sufletul tineretului românesc, prin tărie, morală și sănătate și frumusețe fizică, orea să pregătească generații mai mândre decât cele din trecut, orea să ridice un neam care a dat atâtea dovezi că merită o soartă mai bună, orea să dovedească tuturor că se necănescă în luptă pentru a-și folosi orice clipă, orice efort, orice gând, așa cum se face în toate rosturile de viață, pentru România Legionară.

Justificarea acțiunii

de amatorizare a sportului

Consecințele profesionalismului

în câteva ramuri sportive

Problema amatorizării sportului devine din ce în ce mai actuală. Situația la care, la un moment dat a ajuns fotbalul românesc a fost de natură să atragă atenția acelor în mâinile cărora se aflau destinele sportului și să le arate că, în aceleași condiții nu se mai poate continua.

Pe deoparte era vorba de situația materială a cluburilor, situație precară din cauza pretențiilor din ce în ce mai mari pe care le aveau jucătorii, iar pe de altă parte afacerismul introdus în sport a reușit să-l reducă la cel mai scăzut nivel: matchurile se „aranjau” pe tușă, jucătorii al căror singur ideal era banul se lăsau plătiți. Publicul a suportat, dar de la o vreme a început să cărtească.

Sportul, în centrul atenției generale, fotbalul, devenise un vast câmp de afaceri și atât tot.

Rezultatele s'au văzut: ultima ediție a campionatului național a arătat clar unde ne aflăm.

Dar ceea ce este mai trist este că nu numai în fotbal se petreceau aceste lucruri. Un pasagiu dintr-un recent interviu acordat gazetei noastre de cunoscutul jucător de rugby Tanovicanu, reluat și comentat de noi ducea la concluzia că unul din principalele motive pentru care acest sport n'a prins rădăcini în țara noastră a fost tocmai acel feroce profesionalism deghizat căruia cluburile nu i-au putut face față. Au existat jucători cari, în fața sărăciei bănești a grupărilor au preferat să abandoneze sportul decât să joace neplătiți.

IN BOX, CA PESTE TOT

Marele public, care-și plătește biletul de intrare la manifestările sportive, care urmărește, palpitând întreerile echipelor românești cu cele străine și, care se simte mândru cu fiecare victorie a cluburilor românești, nu poate bănuși ceea ce s'a petrecut până acum în așa numitele „culise” ale sportului. Ne-am văitat până acum de o inactivitate în box. Iată cuvântul unei foste glorie a boxului românesc:

„Pierderea de popularitate pe care a suferit-o boxul la noi — spune Marin Plășu — se datorește în primul rând lipsei unui local mare în care să se poată organiza reuniuni în timpul iernii. Cole câteva săli cari există sunt prea costisitoare, față de rețetele cari se fac astăzi. Aceasta în primul rând.

În al doilea, vin pretențiunile exagerate ale profesioniștilor noștri. Sunt unii ambițioși cari mai repede zăpăcesc decât să boxeze cu o bursă mai modestă”.

Iată dar și ce crede un boxer despre sportul în care a cunoscut gloria.

Revenim și subliniem, poate marelui public i se pare exagerată consecința pe care noi i-o atribuiem profesionalismului. Ca o ilustrare a celor ce susținem este clement suficient să reproducem ceea ce recent, spunea managerul unui boxer român:

„De! Icrele negre costă azi, 4000 lei kgr. Cui îi place să mănânce icre negre, trebuie să le plătească atât cât costă. Dacă nu plătește, nu mănâncă.

Creдем că e limpede și că energica ac